

det vilde være noget ganske uhørt, om man her i Rigsdagen i Løbet af ganske kort Tid opstillede saadanne Regler og fik dem ophøjet til Lov. Jeg tror, man i ganske anderledes Grad, end Tilfældet kunde blive herefter, maa prøve, om det nu ogsaa er rigtigt at opstille de Regler, som det ærede Medlem her har opstillet. At det er en meget omfattende Uddannelse, der skal gives gennem den Tjeneste, de paagældende Læger skal gøre for overhovedet at komme i Betragtning ved Tildeling af et Embedslægeembede, er noget, enhver kan se. Jeg fraraader at stemme for dette Ændringsforslag. Det næste Ændringsforslag under Nr. 2, som er stillet subsidiært og kun tiltraadt af to Medlemmer af Udvalget, idet det ene af det konservative Folkepartis Medlemmer af Udvalget ikke har tiltraadt det, gaar ud paa; at man simpelt hen stryger den i Lovforslaget indeholdte Bestemmelse om, at de 4 Embedslæger, der ikke har taget Embedslægeeksamen, kan, hvis de i Løbet af Aaret 1926 underkaster sig den oprindeligt foreskrevne Prøve, forblive i deres Embeder. Her er altsaa det konservative Folkeparti delt. Det er allerede besynderligt, at Partiets Medlemmer ikke har kunnet holde sammen om dette Ændringsforslag. Besynderligt paa een Maade, forklarligt paa en anden, for Forholdet er dette, at i det høje Landsting har det konservative Folkepartis Medlemmer meget bestemt modsat sig, at man opretholdt Bestemmelsen om, at de 4 Embedslæger skulde aflægge Prøven inden Udgangen af Aaret 1925 og i modsat Fald forlade deres Embeder. Saa de to ærede konservative Medlemmer er her i aldeles afgjort Strid med deres Partifæller i det høje Landsting. Jeg maa fraraade Ændringsforslaget og maa ligeledes fraraade Ændringsforslagene Nr. 3 og 4, som egentlig ikke er andet end Forslag om at give sig til at læse Korrektur paa den 10 Aar gamle Lovs enkelte Paragraffer. Det første Ændringsforslag, hvorefter Ordet „eventuelt“ i § 3 skulde udgaa, synes mig ganske upaakrævet. Jeg tror ikke, at man har haft nogen Gene i de 10 Aar af, at Ordet „eventuelt“ har staaet her. Man kan tillægge det mere eller mindre Betydning, men nogen Gene har der ikke været forbundet med at have dette Ord, og da Vedtagelsen af at lade det gaa ud vilde føre til, at Lovforslaget skulde tilbage til Landstinget, forekommer det mig ubejligt nu at foretage denne Ændring, saa meget mere som vi alle er enige om, at Loven af 1914 snarest muligt bør undergaa

en Hovedrevision. Om det andet formelle Ændringsforslag, Ændringsforslag Nr. 4, hvorefter Ordet „nuværende“ skal forandres til „daværende“, maa jeg sige, at saaledes som Loven blev vedtaget i 1914, var Ordet „nuværende“ ganske paa sin Plads. At man nu kan sige, at det var nok saa korrekt at henvise til de Læger, som var, før Loven traadte i Kraft, altsaa de gamle Embedslæger, Stiftsfysikus og Distriktslægerne, er en Sag for sig, men at noget Menneske skulde finde Anledning til at tro, at Bibeholdelsen af Ordet „nuværende“ i Stedet for „daværende“ skulde føre til Misforstaaelse, kan jeg dog ikke tænke mig. Det sidste Ændringsforslag gaar ud paa, at Indenrigsministeren bemyndiges til at optrykke Loven af 1914 med Indføjelser af de Ændringer, som nu bliver vedtaget. Jeg har selv haft samme Tanke, men har maattet forlade den af rent praktiske Grunde; en hel Del Love, som er vedtaget siden 1914, henviser nemlig til Loven af 1914, og da vi nu alligevel staaar overfor en gennemgribende Revision eller i hvert Fald en gennemgribende Revisionsforhandling, synes det mig upaakrævet nu at bekoste et Optryk af Loven. Jeg anbefaler at stemme imod samtlige de af konservative Udvalgsmedlemmer stillede Ændringsforslag.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou sagde, at de af Landstinget foretagne Ændringer har faaet hele Folketingets og ogsaa min Misbilligelse. Det maa dog vist bero paa en Misforstaaelse. Der er ikke i Folketingets Udvalgsbetænkning givet Udtryk for nogen Misbilligelse af de i Landstinget foretagne Ændringer, og det turde være noget ejendommeligt, at jeg skulde misbillige de Ændringer, jeg selv har anbefalet. Nej, jeg er enedes med Landstinget om Ændringerne, og jeg synes, at disse Ændringer er i enhver Henseende fuldt forsvarlige. Det ærede Medlem sagde, at nu kunde han konstatere, at de tre Embedslæger — jeg gaar ud fra; at han anser det for givet; at den ene af de 4 Læger ikke vil tage Eksamen; det er muligt, at det ærede Medlem har Ret i den Betragtning, jeg skal ikke modsige ham deri — faar Ret i den Betragtning, de gjorde gældende i 1914 eller 1915, da Embedslægeeksamen skulde aflægges, idet de sagde, at det var en Haan. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Bestemmelserne i Lovforslagets § 3 gaar ud paa, at de netop skal aflægge den Prøve, der er foreskrevet. (Johannes Lou: Nej!). Det staaar der udtrykkelig; der staaar: „Ministeren bemyndiges dog til at lade de nuværende Embedslæger, som ikke før Udgangen af 1925 har